Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 09.09.1983, sp. zn. 1 Tz 36/83, ECLI:CZ:NS:1983:1.TZ.36.1983.1

Číslo: 34/1984

Právní věta: Skutečnost, že se osoby, které mohou podat odvolání proti rozsudku ve prospěch obžalovaného (§ 247 odst. 2 tr. ř.), odvolání nevzdaly, popřípadě že obžalovaný neprohlásil, že si nepřeje, aby tyto osoby podaly v jeho prospěch odvolání, není na překážku, aby samosoudce vyhotovil podle § 314d odst. 2 tr. ř. zjednodušený písemný rozsudek. Jestliže taková osoba podá odvolání proti zjednodušenému písemnému rozsudku, odvolací soud přezkoumá na základě spisu správnost rozsudku a řízení, které mu předcházelo. Nemůže rozsudek zrušit jen proto, že je nepřezkoumatelný, a to proto, že neobsahuje odůvodnění.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 09.09.1983

Spisová značka: 1 Tz 36/83

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odvolání, Rozsudek zjednodušený

Předpisy: 141/1961 Sb. § 247 odst. 2
§ 254 odst. 1
§ 314d odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1984 sb. rozh.

Skutečnost, že se osoby, které mohou podat odvolání proti rozsudku ve prospěch obžalovaného (§ 247 odst. 2 tr. ř.), odvolání nevzdaly, popřípadě že obžalovaný neprohlásil, že si nepřeje, aby tyto osoby podaly v jeho prospěch odvolání, není na překážku, aby samosoudce vyhotovil podle § 314d odst. 2 tr. ř. zjednodušený písemný rozsudek.

Jestliže taková osoba podá odvolání proti zjednodušenému písemnému rozsudku, odvolací soud přezkoumá na základě spisu správnost rozsudku a řízení, které mu předcházelo. Nemůže rozsudek zrušit jen proto, že je nepřezkoumatelný, a to proto, že neobsahuje odůvodnění.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 9. 9. 1983 sp. zn. 1 Tz 36/83.)

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Praze ze dne 24. února 1983 sp. zn. 8 To 99/83 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu Praha-východ ze dne 12. 1. 1983 sp. zn. 3 T 11/83 byla obviněná K. H. uznána vinnou pokusem přečinu proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 8 odst. 1 tr. zák., § 3 odst. 1l písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. a byl jí uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců se zkušební dobou dvou let. Obviněná i prokurátor se vzdali odvolání a samosoudce vyhotovil podle § 314d odst. 2 tr. ř. písemný rozsudek bez odůvodnění.

Tento rozsudek napadl v zákonné lhůtě odvoláním manžel obviněné. Krajský soud v Praze z podnětu podaného odvolání v neveřejném zasedání dne 24. 2. 1983 usnesením sp. zn. 8 To 99/83 napadený rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Své rozhodnutí odůvodnil krajský soud tím, že rozsudek okresního soudu je nepřezkoumatelný, neboť neobsahuje odůvodnění.

Proti tomuto rozhodnutí krajského soudu podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona. Namítl, že vyhotovení zjednodušeného rozsudku nemůže být překážkou jeho přezkoumání v odvolacím řízení; krajský soud svým nesprávným postupem porušil zákon v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. Ministr spravedlnosti ČSR proto navrhl, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil porušení zákona, aby napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a dále aby postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na podkladě stížnosti pro porušení zákona v rozsahu § 267 odst. 1 tr. ř. napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl ve vytýkaném směru porušen.

Podle § 314d odst. 2 tr. ř. může samosoudce v řízení o přečinu vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, jestliže po vyhlášení rozsudku se prokurátor a obviněný vzdali odvolání. Z toho vyplývá, že pro možnost vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek není třeba, aby se odvolání vzdaly i ostatní osoby, které mohou podat proti rozsudku odvolání ve prospěch obviněného (§ 247 odst. 2 tr. ř.), resp. aby obviněný prohlásil, že si nepřeje, aby tyto osoby podaly odvolání v jeho prospěch. Zákon tedy nevylučuje, aby proti zjednodušenému písemnému rozsudku podaly odvolání jiné oprávněné osoby než obviněný a prokurátor. Jestliže takové osoby, popř. některá z nich odvolání podají, nemůže být vyhotovení zjednodušeného písemného rozsudku překážkou přezkoumání rozsudku v odvolacím řízení. Odvolací soud musí v takovém případě vycházet při přezkoumání důvodnosti odvolání z důkazů obsažených ve spisu, což ostatně musí učinit vždy, přezkoumává-li podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku a správnost postupu řízení.

Krajský soud v Praze vycházel v posuzovaném případě z vadného názoru, že přezkoumání rozsudku je možné jen za současného posouzení správnosti odůvodnění rozsudku z hledisek § 125 tr. ř. Protože v důsledku toho nepřezkoumal napadený rozsudek v rozsahu § 254 odst. 1 tr. ř., porušil v tomto ustanovení zákon v neprospěch obviněné.